

den Ting og for øvrigt for Ministeriets Vedkommende nærmest til Kultusministeriet. Men her at bestemme i denne specielle Lov, at man skal gaa væk fra den Retskrivning, som ellers bruges her i Tinget, finder jeg urimeligt. Derfor kan jeg ikke se rettere, end at der er nogen Grund til at fremhæve dette mærkværdige Ændringsforslag under Nr. 2. Det kan nemlig aldeles ikke sammenlignes med et saadant Ændringsforslag som det, der var fremme her forleden Dag, hvor man i Stedet for „Lærervirksomhed“ indsatte Ordet „Lærervirksomhed“, thi det er et Spørgsmaal om det rette Ords Brug og ikke noget Retskrivningsspørgsmaal, og det kunde altsaa fordres afgjort paa en bestemt Maade. Jeg ved ikke, om man nu mener, at hvis denne Lov i Lovtidende bliver bekendtgjort med det Ord „udenfor“ i to Ord, er det en falsk Bekendtgørelse, saa at man vil tvinge Regeringen til paa dette Punkt at gaa uden for sin almindelige Retskrivning. I og for sig er det jo en temmelig uvigtig Ting, men da jeg nu har Ordet, skal jeg, hvad selve Lovforslaget angaar, tillade mig at sige, at jeg skal stemme for det, da jeg ser, at der er almindelig Enighed baade i det andet Ting og i dette Ting om at gaa til hemmelig Afstemning uden samtidig at gaa bort fra den offentlige Valghandling. Jeg finder dette meget uheldigt, men der er ingen Grund til for et enkelt Medlem at modsætte sig, hvad alle ere enige om, idet det jo til syvende og sidst ikke kan siges at være noget principielt. Men uheldigt finder jeg det ganske vist, at man ikke til Genæld for at gaa ind paa hemmelig Afstemning har søgt at komme bort fra den offentlige Valghandling, som vi næsten ere det eneste Land i Europa, der er i Besiddelse af. Det finder jeg som sagt mindre rigtigt.

Ordføreren (Krabbe): Tillad mig at illustrere ved et Eksempel det lille Ændringsforslag, som den ærede Taler nu angreb. Naar vi sige om en Mand, at han ikke er bange „uden for“ sit Hus, altsaa tage det i to Ord, vil det sige saa meget, som at han ikke nærer Bekymring for nogen anden Genstand end sit Hus. Det kan være faldéfærdigt, det kan trænge til Reparation, han kan ikke faa Huset udlejet osv. Huset er altsaa den Genstand, han er bange for. Men sige vi: Han er ikke bange „udenfor“ sit Hus — altsaa tage det som eet Ord — vil det sige, at han er hel Karl, naar han kommer ud;

men bange, naar han er hjemme. Det er aabenbart noget andet, og denne Forskellighed i Meningen giver Berettigelse til i visse Tilfælde at skrive „udenfor“ i eet Ord og i andre Tilfælde „uden for“ i to Ord. Jeg skulde ikke have spildt to Ord paa den Ting, hvis Ændringen ikke var bleven angreben. I det foreliggende Tilfælde skal det nu være „udenfor“ i eet Ord. Hvorledes det skal være i alle andre Tilfælde, skal jeg ikke her blande mig i.

Scavenius: Jeg vil kun tillade mig at gøre den Bemærkning til den ærede Ordfører, at jeg ikke vil disputere med ham om, hvorvidt det Eksempel, han anførte, virkelig kunde anføres som et godt Eksempel; der kunde siges meget baade for og imod; men sikkert er det, at her i dette Tilfælde gør det ingen Forskel, enten man skriver „uden for“ eller „udenfor“, absolut ikke. Den ærede Ordfører vil ikke være i Stand til at paavise, at der her i dette Tilfælde er nogen som helst Forskel.

Ordføreren (Krabbe): Der foreligger her et Tilfælde, hvor den rette Brug er at sætte „udenfor“ i et Ord, og gør man den rette Brug af Ordet i dette Tilfælde, saa gør man i Forbigaaende Lovsproget en Tjeneste.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg maa gøre Tinget opmærksom paa, at ifølge den Retskrivning, der følges i Rigsdagstidenden, og som er hjemlet ved Retskrivningsordbogen af Saabye, er det saaledes, at „uden for“ skal skrives i to Ord, naar det bruges som Præposition, men i et Ord, naar det staar som Adverbium.

Ordføreren (Krabbe): Det er netop dette, der er Grunden til, at Ændringsforslaget er stillet. Da jeg nemlig henvendte mig til Bureauet og sagde, at det var ønskeligt her at skrive Udtrykket som et Ord, blev der givet mig det korrekte Svar, at man havde sin Instruks, og at Udtrykket derefter stavedes i to Ord. Dertil sagde jeg: saa stiller jeg et Ændringsforslag.

Berntsen: Jeg skal ikke blande mig i dette Retskrivningsspørgsmaal, men jeg agter ganske kørt at motivere, hvorfor jeg ikke kan stemme for det foreliggende Lovforslag. Jeg betragter det nemlig som et Vidnesbyrd om en sørgelig Dekadence og Tilbagegang i Befolkningen, at man gaar fra offentlig til hemmelig Afstemning, og